

بررسی تاثیر مکمل اسانس رازیانه (*Foeniculum vulgare*) در جیره غذایی بر بلوغ اووسیت‌ها و رسیدگی جنسی ماهی سیکلید گورخری (*Cichlasoma nigrofasciatum*)

- **اعظم ستوده:** گروه شیلات، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، صندوق پستی: ۵۷۸
- **سکینه یگانه***: گروه شیلات، دانشکده علوم دامی و شیلات، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری، صندوق پستی: ۵۷۸

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۶   تاریخ پذیرش: تیر ۱۳۹۶

چکیده

در تحقیق حاضر، تاثیر مکمل اسانس رازیانه (*Foeniculum vulgare*) بر بلوغ اووسیت‌ها و رسیدگی جنسی ماهی سیکلید گورخری (*Cichlasoma nigrofasciatum*) مورد بررسی قرار گرفت. به این منظور، ۲۲۵ ماهی سیکلید گورخری با میانگین وزنی $1/65 \pm 0.2$ گرم در آکواریوم‌های ۸۰ لیتری (۱۵ قطعه ماهی در هر آکواریوم) در تیمارهای با سه تکرار توزیع شدند و به مدت ۴ روز با جیره‌های غذایی حاوی اسانس رازیانه در سطوح صفر، ۷۵، ۱۰۰، ۱۲۵، ۱۵۰ میلی‌گرم در کیلو‌گرم به مقدار روزانه ۳ درصد وزن بدن، تغذیه شدند. نتایج بافت‌شناسی گناد (۳۰ روز پس از تغذیه)، زمان رسیدگی جنسی و مدت زمان سپری شده از جفت‌گیری تا تخم‌ریزی نشان داد که اغلب اووسیت‌های گروه‌های شاهد، ۷۵ و ۱۲۵ میلی‌گرم اسانس در مرحله پیش‌هستگی و تعدادی در مرحله زرده‌سازی قرار دارند. در تیمار ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی‌گرم اسانس، اغلب اووسیت‌ها در مرحله آخر زرده‌سازی مشاهده شدند و در مقایسه با سایر تیمارها از تکامل بلوغ بیشتری برخوردار بودند. کمترین زمان لازم برای رسیدگی جنسی در ۱۵۰ میلی‌گرم اسانس مشاهده شد ($1/15 \pm 0.1$ روز) که تفاوت معنی‌داری با گروه شاهد و سایر تیمارها به‌جز ۱۰۰ میلی‌گرم اسانس، داشت ($p < 0.05$). زمان سپری شده از جفت‌گیری تا تخم‌ریزی در گروه شاهد ($1/45 \pm 0.17$ روز) در مقایسه با تمام تیمارهای تغذیه شده با اسانس رازیانه به‌طور معنی‌داری طولانی‌تر بود ($p < 0.05$).

کلمات کلیدی: اسانس رازیانه، رسیدگی جنسی، سیکلید گورخری

مقدمه

می‌رسد. تخم‌های این گونه در طی ۷۲ ساعت پس از لقاح هج می‌شوند (عمادی، ۱۳۸۸). با توجه به مطالب عنوان شده و احتمال اثر اسانس رازیانه بر رسیدگی جنسی، در این تحقیق اثر استفاده از اسانس رازیانه در جیره غذایی بر بلوغ اووسیت‌ها و رسیدگی جنسی ماهی سیکلید گورخری مدنظر قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

برای پرورش مولدین ماده، ۴ جیره غذایی متشكل از غذاهای حاوی اسانس رازیانه در سطوح ۷۵، ۱۰۰، ۱۲۵، ۱۵۰ میلی‌گرم در هر کیلوگرم غذا و یک جیره شاهد (فاقد اسانس رازیانه) آماده گردید. برای تهیه جیره، از غذای بیومار فرانسه استفاده شد، محتوای پروتئین، چربی، فیبر، رطوبت و خاکستر جیره به ترتیب ۵۸، ۱۵، ۰/۵، ۱۱/۵ و ۱/۶ درصد بود. اسانس رازیانه از شرکت باریچ اسانس کاشان تهیه و با مقادیر مشخص در مقداری روغن مایع آفتتابگردان (۱۰ میلی‌گرم در ۱ کیلوگرم غذا) حل شده و به صورت اسپری به جیره افزوده شد. هر تیمار شامل سه تکرار و در هر تکرار ۱۵ قطعه ماهی ماده با میانگین وزنی $1/۸۵\pm ۰/۰۲$ گرم در آکواریوم‌های ۸۰ لیتری قرار گرفت. میانگین دمای آب در طول دوره آزمایش $۲۶/۲۲\pm ۲$ درجه سانتی‌گراد بود. تیمارها در طی دوره ۴۰ روزه به میزان ۳ درصد وزن بدن و ۴ بار در روز (در ساعت‌ها ۸، ۱۰، ۱۴ و ۱۶) تغذیه می‌شدند. تعویض آب هر روز به میزان ۲۰ درصد از کف آکواریوم انجام می‌شد. سختی آب مخازن به میزان $۸/۶۱\pm ۵/۹$ میلی‌گرم در لیتر و $۸/۶۴\pm ۰/۰۵$ pH و هوادهی در حد اشباع صورت گرفت. متوسط زمان رسیدگی جنسی ماهی‌ها، با ثبت اولین مشاهده رسیدگی جنسی در ماهی‌های هر تیمار به دست آمد (Seifi و همکاران، ۲۰۱۴). در پایان دوره غذادهی، از هر تیمار تعدادی ماهی ماده از انجام فراموشی برخور تصادفی انتخاب شدند. برای تکثیر از مخازن آکواریوم ۲۰ لیتری استفاده شد که ماهیان به نسبت ۳ ماده و یک نر در هر مخزن رهاسازی شدند. برای تحریک تخم‌ریزی ماهیان دمای آب تا ۲۹ ± ۱ درجه سانتی‌گراد افزایش داده شد. سپس مدت زمان لازم از جفت‌گیری تا تخم‌ریزی برای هر تیمار به ثبت رسید.

به منظور انجام عملیات بافت‌شناسی، در هفته چهارم آزمایش، ۶ قطعه ماهی از هر تیمار تشریح و بافت تخدمان آن‌ها خارج گردید، سپس در محلول فرمالین ۱۰ درصد قرار داده شدند و پس از انجام مراحل پاساژ بافت، برش‌گیری با دستگاه میکروتوم به ضخامت ۸ میکرومتر و نگاره‌گیری به روش هماتوکسیلین ائوزین، در زیر میکروسکوپ نوری مورد بررسی قرار گرفتند. تشخیص مرحله رسیدگی تخدمان بر اساس روش ۶ مرحله‌ای و بر مبنای شکل ظاهری، اندازه اووسیت‌ها،

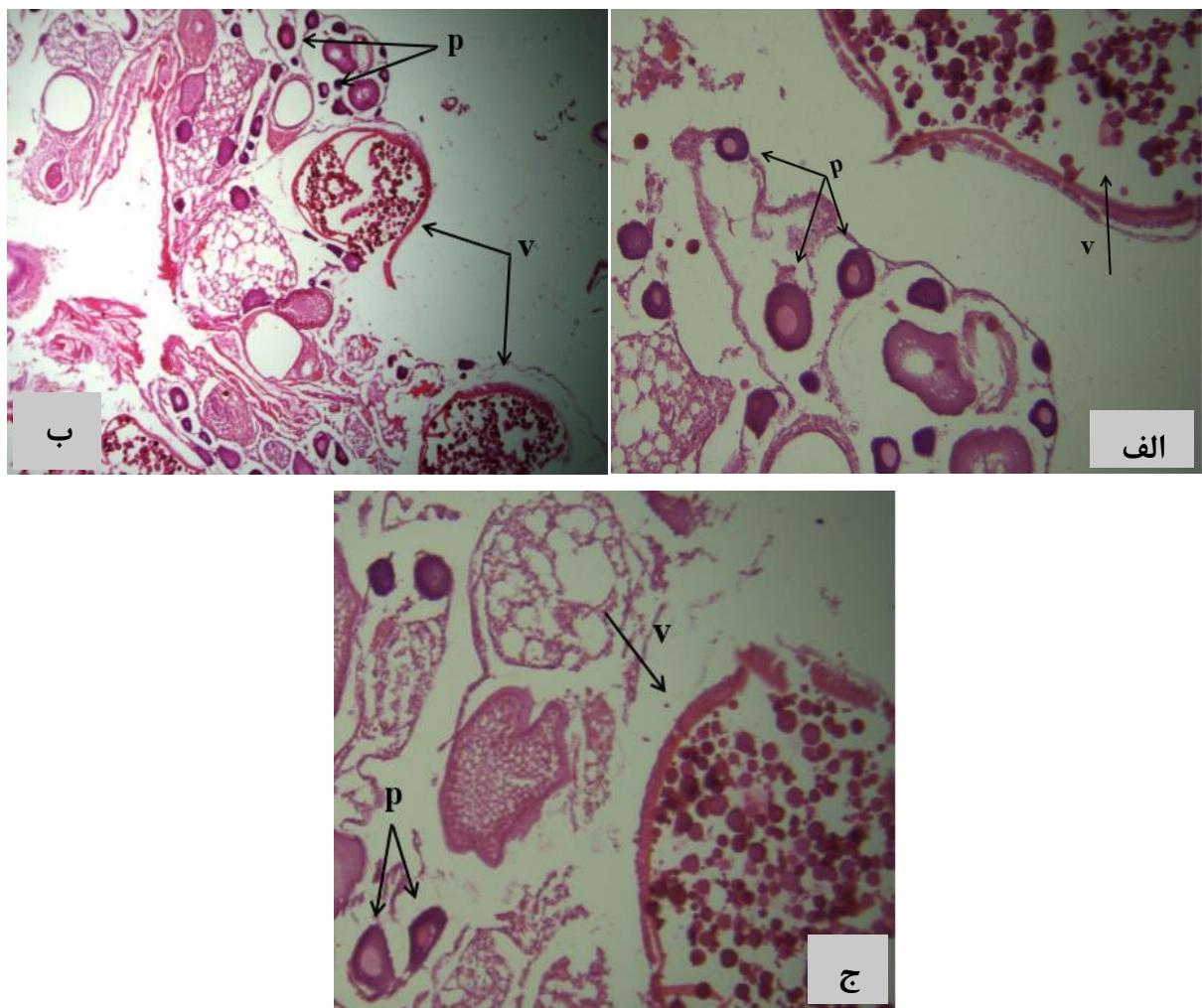
تولید میثل در ماهی‌ها به وسیله فرآیندهای درون‌زا کنترل می‌گردد. این فرآیندهای داخلی از طریق عوامل محیطی از قبیل: نور، دما و عوامل غذایی تحریک می‌شوند. چرخه تولید میثل اساساً به وسیله هورمون کنترل و تنظیم می‌گردد (Zohar و همکاران، ۲۰۱۰). این کنترل اصطلاحاً توسط محور مغز-هیپوفیز-غدد جنسی صورت می‌پذیرد. زنجیروار بودن این فرآیند، مداخله کردن ماده مورد آزمایش را در چند سطح جهت القاء تخمک‌گذاری و پیش‌رس کردن ماهیان، امکان پذیر می‌سازد (Smith و Wootton، ۲۰۱۵). جایگزینی طب گیاهی به جای هورمون می‌تواند یک رویکرد جدید در آبزی پروری باشد (Maack و Segner، ۲۰۰۳). در سال‌های اخیر برای کسب اطلاعات راجع به روندهای تولید میثلی، از استروژن‌های آگزورژن مانند فیتواستروژن‌ها که با تقلید از اثرات استروئیدهای جنسی آندروژن باعث رشد جنسی گنادها می‌گردد، استفاده می‌شود (Rodriguez و Clotfelter، ۲۰۰۶). فیتواستروژن‌ها، ترکیبات گیاهی هستند که ساختاری مشابه استروژن‌های حیوانی دارند (Turner و همکاران، ۲۰۰۷) و دارای نقش مهمی در صنعت داروپزاسی و دام می‌باشند و استفاده از آن‌ها در رژیم غذایی آبزیان، می‌تواند اثراتی را بر رشد و تولید میثل آن‌ها داشته باشد (Dixon، ۲۰۰۴). سه دسته از فیتواستروژن‌ها (ایزوفلاؤن، کومستان و لیگان) در غلظت‌های بالا در گیاهانی مانند حبوبات (Choi و Hwang، ۲۰۰۴) و رازیانه (Hornok، ۱۹۹۲) یافت می‌شوند.

گیاه رازیانه با نام علمی *Foeniculum vulgare* از خانواده چتریان (Umbelliferae) با نام انگلیسی Fennel می‌باشد. در اسانس رازیانه بیش از سی نوع ترکیبات ترپنی یا ترپنوتیکی وجود دارد که مهم‌ترین آن‌ها آنتول (Anethol)، فنچون (Fenchone)، لیمونن (Limonene) و متیل کاویکول (Methyl Kavykvl) است (زرگری، ۱۳۷۵). رازیانه دارای مقادیر زیادی ترکیبات شباهت‌دار و پروژسترون است (تاكی و همکاران، ۱۳۹۳)، روزبهانی و همکاران (۱۳۹۱)، اثر عصاره اتانولی رازیانه را بر باروری ماهی گوپی (Poecilia reticulata) و ناجی و همکاران (۱۳۹۲)، اثرات فیتواستروژنی عصاره رازیانه را بر Trichogaster (trichopterus) بروزی کردن. همچنین کرمپور و همکاران (۱۳۹۳) تاثیر عصاره هیدروالکلی رازیانه را بر روی سطح سرمی هورمون‌های جنسی در موش‌های نژاد ویستار (Wistar rat) مورد مطالعه قرار دادند. سیکلید گورخری (Cichlasoma nigrofasciatum) از خانواده سیکلیده (Cichlidae) و بومی دریاچه‌ها و نهرهای آمریکای مرکزی می‌باشد. میانگین طول استاندارد نرها و ماده‌ها به ترتیب $۶/۳-۶/۶$ و $۴/۲-۵/۵$ سانتی‌متر می‌باشد. این گونه پس از ۱۶ هفتگی به رسیدگی جنسی

نتایج

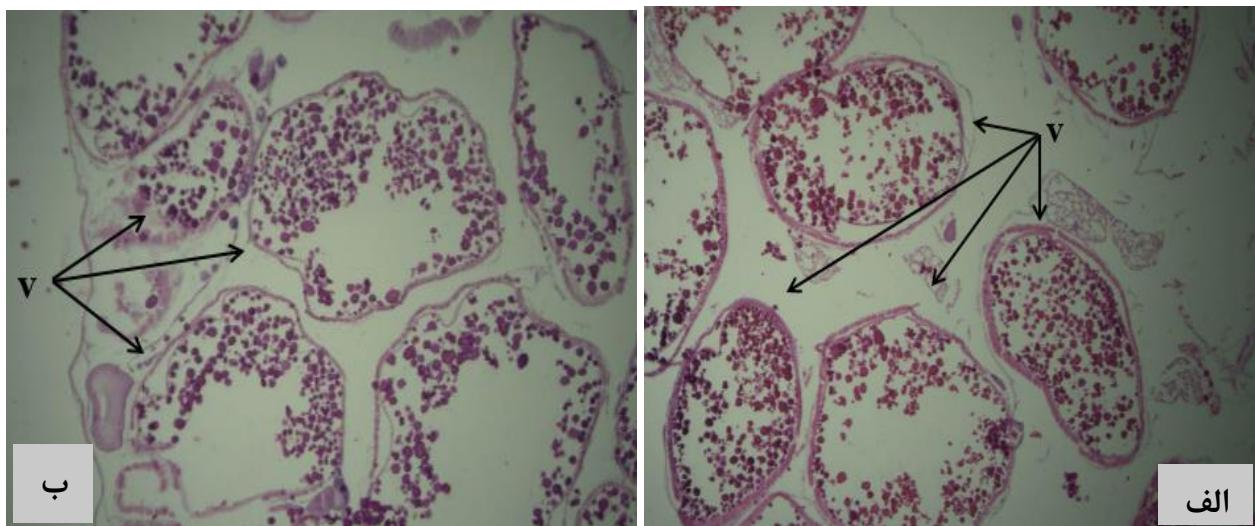
بافت شناسی: اشکال حاصل از تهیه مقاطع بافتی تخدمان، حاکی از آن بود که اغلب اووسیت‌ها در گروه شاهد، تیمار ۷۵ و ۱۲۵ میلی گرم در کیلوگرم رازیانه در مرحله پیش‌هستگی و نیز تعدادی در مرحله ویتلوزنر (زرده‌سازی) قرار دارند (شکل ۱). در تیمار ۱۰۰ و ۱۵۰ میلی گرم انسانس، اغلب اووسیت‌ها در مرحله آخر ویتلوزنر مشاهده شدند و نسبت به سایر تیمارها از تکامل بلوغ بیشتری برخوردار بودند (شکل ۲).

لایه فولیکولی، دیواره سلولی، واکوئل هسته و هستک‌ها صورت گرفت تصادفی انجام شد. بررسی نرمال بودن داده‌های آزمون Kolmogorov و آنالیز داده‌ها با روش آنالیز واریانس یک طرفه (One way ANOVA) با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۹ صورت گرفت. برای مقایسه میانگین داده‌های حاصل از اجرای تیمارهای آزمایشی از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح معنی‌داری ۵ درصد استفاده شد.

شکل ۱: مقطعی از بافت تخدمان ماهی‌های گروه شاهد (الف)، تیمار ۷۵ (ب) و ۱۲۵ (ج) میلی‌گرم انسانس رازیانه، اغلب اووسیت‌ها در مرحله پیش‌هستگی (Pronuclear) (P) و تعدادی در مرحله ویتلوزنر (Vitellogenesis) (V) (E&H، $\times 400$)

شکل ۲: مقطعی از بافت تخمدان ماهی‌های گروه شاهد (الف)، تیمار ۷۵ (ب) و ۱۲۵ (ج) میلی‌گرم اسانس رازیانه، اغلب اووسیت‌ها در مرحله پیش‌هستگی (Pronuclear) و تعدادی در مرحله ویتلوزن (V) (E&H، $\times 400$)

همچنین اسانس رازیانه سبب کوتاه‌شدن زمان لازم از جفت‌گیری تا تخم‌ریزی در ماهی سیکلید گورخری شد. به طوری که بیشترین فاصله زمانی (از زمان معرفی ماهی‌ها به مخازن تکثیر) تا تخم‌ریزی، مربوط به گروه شاهد $17/66 \pm 1/45$ روز، و کمترین آن مربوط به ماهی‌های تغذیه شده با ۱۲۵ میلی‌گرم اسانس رازیانه در کیلوگرم جیره بود $8/00 \pm 0/57$ روز، $p < 0/05$. سایر تیمارهای تغذیه شده با اسانس رازیانه نیز فاصله جفت‌گیری تا تخم‌ریزی کوتاه‌تری نسبت به گروه شاهد داشتند ($p < 0/05$). اگرچه زمان لازم تا تخم‌ریزی بین تیمارهای مختلف تغذیه شده با سطوح مختلف اسانس با هم تفاوت نشان دادند، اما این تفاوت معنی‌دار نبود ($p > 0/05$) (جدول ۱).

متوسط زمان رسیدگی جنسی و میانگین زمان لازم از جفت‌گیری تا تخم‌ریزی: طبق نتایج بدست آمده در تحقیق حاضر، افزودن اسانس رازیانه به جیره ماهی سیکلید گورخری، متوسط زمان رسیدگی جنسی را در این ماهی کوتاه‌تر کرد. کمترین زمان لازم برای رسیدگی جنسی در تیمار ۱۵۰ میلی‌گرم اسانس مشاهده شد ($1/15 \pm 0/00$ روز) که نسبت به گروه شاهد و سایر تیمارهای آزمایشی به‌غیر از تیمار ۱۰۰ میلی‌گرم اسانس، تفاوت معنی‌داری داشت ($p < 0/05$). تیمار ۷۵ و ۱۲۵ میلی‌گرم اسانس از نظر متوسط زمان رسیدگی جنسی با گروه شاهد اختلاف معنی‌داری نداشتند ($p > 0/05$) (جدول ۱).

جدول ۱: میانگین شاخص‌های تولیدمثلی ماهی سیکلید گورخری تغذیه شده با مقادیر مختلف اسانس رازیانه طی ۴۰ روز‌غذاشده

شاخص	صفرا در کیلوگرم)	رازیانه ۱۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم)	رازیانه ۷۵ میلی‌گرم در کیلوگرم)	رازیانه ۱۲۵ میلی‌گرم در کیلوگرم)	متوسط زمان رسیدگی جنسی (روز)	زمان لازم از جفت‌گیری تا تخم‌ریزی (روز)
$78/00 \pm 1/15$	$87/66 \pm 1/45$	$81/00 \pm 2/08$	$84/33 \pm 2/33$	$89/00 \pm 0/57$		
$8/33 \pm 0/88$	$8/00 \pm 0/57$	$9/33 \pm 1/45$	9 ± 2	$17/66 \pm 1/45$		

اطلاعات اولیه در رابطه با استفاده از استروژن‌های اگزورن مثل فیتواستروژن‌ها می‌باشد (حسین‌زاده، ۱۳۸۰). ترکیبات آنتی‌اکسیدانی قوی از جمله فلاونوئیدها و رنگدانه‌های موجود در گیاهان می‌توانند تولید هورمون استروژن، که هورمون کلیدی در تولید و بلوغ تخمک در تخمدان است، را افزایش دهند (Francis و همکاران، ۲۰۱۳). در

بحث

امروزه استفاده از هورمون‌ها در جهت تکثیر و پرورش آبزیان به کار گرفته شده است. بنابراین کسب دانش در خصوص نوسانات طبیعی هورمون‌های موثر در روند تولیدمثلی، زمینه فراهم آوردن

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری و همچنین جناب آقای دکتر نورانی که در به ثمر رساندن نتایج این مطالعه یاری نمودند، قدردانی می‌گردد.

منابع

۱. تاکی، ا.: سالاری، س.; بوجارپور، م.; ساری، م. و تقیزاده، م. ۱۳۹۳. تاثیر سطوح مختلف انسانس رازیانه بر صفات تولیدی، خواص کیفی تخم مرغ و برخی فراسنجه‌های تولیدمثلى مرغ تخم‌گذار. نشریه پژوهش‌های علوم دامی ایران. جلد ۶، شماره ۲، صفحات ۱۴۰ تا ۱۴۹.
۲. چنگیزی، ر.; متین‌فر، ع.; جمیلی، ش. و غیاثوند، ز. ۱۳۸۷. مقایسه شاخص‌های تکثیر ماهی زینتی سیکلید گورخری (*Cichlasoma nigrofasciatum*) در نسبت‌های جنسی و دوره‌های نوری متفاوت. مجله پژوهش و سازندگی در امور دام و آبیان. شماره ۷۸، صفحات ۱۲۵ تا ۱۴۳.
۳. حسین‌زاده صحافی، م. ۱۳۸۰. بیولوژی تولید مثل ماهی با تأکید بر ماهی‌های ایران. موسسه نشر جهاد و استه به جهاد دانشگاهی واحد تهران. صفحات ۲ تا ۴.
۴. روزبهانی، ش.; نظری، ع. ر. و باقرزاده، ر. ۱۳۹۱. بررسی تاثیر عصاره اتانولی رازیانه (*Foeniculum vulgar*) بر رشد و باروری ماهی گپی (*Poecilia reticulata*). اولین همایش ملی شیلات و آبیان ایران، دانشگاه علوم و فنون دریائی خرم‌شهر.
۵. زنگری، ع. ۱۳۷۵. گیاهان داروئی، تهران، جلد دوم. صفحات تا ۱۱۴.
۶. صدرفضلایی، س.; فرخی، ف. و خانشی، ف. ۱۳۹۳. تاثیر متغورین و عصاره آبی رازیانه بر هیستومورفومتری آندومتر رحم و میزان هورمون‌های استروئیدی در موش‌های مبتلا به سندرم پلی‌کیستیک تخدمان. مجله دانشگاه علوم پزشکی قم. دوره ۸، شماره ۵، صفحات ۱۲ تا ۱۹.
۷. عمامی، ح. ۱۳۸۸. آکواریوم و تکثیر و پرورش ماهی‌های آکواریومی آب شیرین. انتشارات علمی آبیان. ۳۶۴ صفحه.
۸. کرم‌پور، پ.; آذرنا، م.; میرابوالقاسمی، غ. و علیزاده، ف. ۱۳۹۳. تاثیر عصاره هیدروالکلی دانه رازیانه بر غلظت سرمی هورمون‌های جنسی در رت‌های ماده نژاد ویستار مبتلا به سندرم تخدمان پلی‌کیستیک. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اراک. سال ۱۷، شماره ۵، صفحات ۷۱ تا ۷۸.
۹. ناجی، ط.; حسین‌زاده، م.; جاذبی‌زاده، م. ک. و ثمری، ز. ۱۳۸۹. بررسی اثر ایزوفلاؤن‌های روغن سویا بر رشد و رسیدگی

پژوهشی که توسط ناجی و همکاران (۱۳۹۲) بر روی ماده گورامی سه‌خال (*Trichogaster trichopterus*) صورت گرفت، تزريق عصاره رازیانه در مقدار ۱۰، ۲۰ و ۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن بدن سبب رشد و رسیدگی اووسیت‌ها شد، که این تاثیر در مقدار ۵۰ میلی‌گرم بارزتر بود.

در تحقیق khazaei و همکاران (۲۰۱۱)، تزريق عصاره رازیانه در سطوح ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم وزن بدن به مدت ۵ روز، سبب افزایش معنی‌دار تعداد فولیکول‌های تخدمانی در موش‌های ماده شد. صدر فضلایی و همکاران (۱۳۹۳)، در بررسی تاثیر عصاره آبی رازیانه بر موش‌های مبتلا به سندرم پلی‌کیستیک تخدمان، چنین بیان کردند که عصاره رازیانه به دلیل داشتن خواص فیتواستروژنی، با به تعادل رساندن هورمون‌های استروئیدی، اثر ترمیمی خود را بر بافت رحم اعمال می‌کند.

نظری و همکاران (۲۰۱۵)، بیان کردند که افزودن عصاره رازیانه به جیره ماهی گویی سبب تسريع در رسیدگی تخدمان ماهی‌ها شده و در نتیجه زمان تولد لاروها در تیمارهای مورد آزمایش نسبت به گروه شاهد کوتاه‌تر شده است ($p < 0.05$ ، که این نتایج با مطالعه حاضر هم خوانی دارد. همچنین نتایج آن‌ها نشان داد که تعداد کل تخم‌های رها شده و تعداد لاروها در تیمارهای تغذیه‌شده با جیره حاوی اسنس رازیانه بیش‌تر از گروه شاهد بود.

جیره غذایی مولدین به طور مستقیم بر تعداد تخم و اندازه آن‌ها اثرگذار است (مهدوی و همکاران، ۱۳۹۲). در تحقیق صورت گرفته توسط Sotoudeh و همکاران (۲۰۱۶)، انسانس رازیانه در سطوح ۱۰۰، ۱۲۵ و ۱۵۰ میلی‌گرم در کیلوگرم جیره سبب افزایش درصد لقاد و درصد تخم‌گشایی در ماهی‌های سیکلید گورخری شد (لقاد بلوغ در اووسیت‌ها می‌شود. پژوهش‌های پیشین دلیل افزایش عملکرد تولیدمثلي در ماهی‌ها را به وجود استروئیدهای گیاهی موجود در برگ‌های گیاهان نسبت داده‌اند که سبب می‌شود تا مقداری بیش‌تری استروژن و آندروژن برای گنادهای ماهی تامین گردد (Francis و همکاران، ۲۰۱۳).

با توجه به مطالعه عنوان‌شده، کوتاه‌شدن زمان تخم‌ریزی ماهی‌های تغذیه‌شده با انسانس رازیانه در تحقیق حاضر نیز می‌تواند به دلیل تاثیر استروژن‌های رازیانه بر تسريع رسیدگی تخدمان در ماهی‌های مورد آزمایش باشد. به همین دلیل می‌توان از انسانس رازیانه جهت کوتاه شدن زمان تخم‌ریزی و مزایای اقتصادی برای تکثیر و پرورش ماهی سیکلید گورخری استفاده کرد.

۲۵. Zohar, Y.; Muñoz Cueto, J.A.; Elizur, A. and Kah, O., 2010. Neuroendocrinology of reproduction in teleost fish. General and comparative endocrinology. Vol. 165, No. 3, pp: 438-455.
- اووسیت‌ها در ماهی گورامی سه‌خال ماده نایالغ (*Trichogaster trichopterus*). فصلنامه پژوهش‌های مجله علوم و فنون دریائی. سال ۵، شماره ۳، صفحات ۶۶ تا ۷۳.
۱۰. ناجی، ط؛ حسین‌زاده، ه.؛ سمائی، ت. و امانی‌نژاد، پ.، ۱۳۹۲. بررسی اثر عصاره گیاه رازیانه (*Foeniculum vulgare*) بر رشد و رسیدگی اووسیت‌ها در ماهی ماده گورامی سه‌خال (*Trichogaster trichopterus*). مجله آبزیان و شیلات. سال ۴، شماره ۱۴، صفحات ۵۸ تا ۵۲.
۱۱. Belew, C., 1999. Herbs and the childbearing woman. Journal of Nurse Midwifery. Vol. 44, No. 3, pp: 231-252.
۱۲. Choi, E.M. and Hwang, J.K., 2004. Antiinflammatory analgesic and antioxidant activities of the fruit of *Foeniculum vulgare*. Fitoterapia. Vol. 75, No. 6, pp: 557-565.
۱۳. Clotfelter, E.D. and Rodriguez, A.C., 2006. Behavioral changes in fish exposed to phytoestrogens. Environmental Pollution. Vol. 144, No. 3, pp: 833-839.
۱۴. Dixon, R.A., 2004. Phytoestrogens. Annu. Rev. Plant Biology. Vol. 55, pp: 225-261.
۱۵. Francis, O.M.; Akinlolu, A.A. and Kehinde, O.A., 2013. Assessment of bitter leaf (*Vernonia amygdalina*) as fertility enhancer in the giant African catfish (*Heterobranchus bidorsalis*) broodstock. Academia Journal of Biotechnology. Vol. 1, No. 2, pp: 36-40.
۱۶. Hornok, L., 1992. The Cultivation of Medicinal Plants. In Hornok L. (ed.). Cultivation and Processing of Medicinal Plants. John Wiley and Sons, Chichester. pp: 187-196.
۱۷. Khazaei, M.; Montaseri, A.; Khazaei, M.R. and Khanahmadi, M., 2011. Study of *Foeniculum vulgare* effect on folliculogenesis in female mice. International journal of fertility and sterility. Vol. 5, No. 3, pp: 122-127.
۱۸. Maack, G. and Segner, H., 2003. Morphological development of the gonads in zebra fish. Journal of fish biology. Vol. 62, No. 4, pp: 895-906.
۱۹. Nazari, A. and Roozbehani, S., 2015. Influence of Fennel *Foeniculum Vulgar* Extract on Fertility, Growth rate and Histology of Gonads on Guppy *Poecilia reticulata*. Turkish Journal of Fisheries and Aquatic Sciences. special issue. pp: 463-469.
۲۰. Seifi Berenjstanaki, S.; Esmaeili Fereidouni, A.; Ouraji, H. and Jani Khalili, K., 2014. Influence of dietary lipid sources on growth, reproductive performance and fatty acid compositions of muscle and egg in three-spot gourami (*Trichopodus trichopterus*) (Pallas, 1770). Aquaculture Nutrition. Vol. 20, No. 5, pp: 494-504.
۲۱. Shafiei, S.S.; Imanpour, M.; Aminian, B. and Gorgin, S., 2010. Histological study of ovarian development and sexual maturity of Kutum (*Rutilus kutum* Kamenetskii, 1901). World Applied Sciences Journal. Vol. 8, No. 11, pp: 1343-1350.
۲۲. Sotoudeh, A. and Yeganeh, S., 2016. Effects of supplementary fennel (*Foeniculum vulgare*) essential oil in diet on growth and reproductive performance of the ornamental fish, Convict cichlid (*Cichlasoma nigrofasciatum*). Aquaculture Research. Vol. 47, No. 12, pp: 1-8.
۲۳. Turner, J.V.; Agatonovic Kustrin, S. and Glass, B.D., 2007. Molecular aspects of phytoestrogen selective binding at estrogen receptors. Journal of pharmaceutical sciences. Vol. 96, No. 8, pp: 1879-1885.
۲۴. Wootton, R.J. and Smith, C., 2015. Reproductive Biology of Teleost Fishes. Oxford: Wiley Blackwell. 496 p.

